

در رابطه با تحقیق ثروت شاهنشاه

امیرفیض- حقودان

یکی از ایرانیان یاران سنگری گفتند >درست است که اشاره اعلیحضرت به ۶۲ میلیون دلار، نه ضرورت داشته و نه ارتباطی به فعالیت های سیاسی ایشان و مسئله کاملا خصوصی است چنانکه چنین سوالی معمول در مصاحبه باشخصیت ها نیست.

اما اظهارات اعلیحضرت در آن مورد چندان در توجه ایرانیان قرار نگرفت و ممکن است برخی هم آنرا به دمکرات بودن ایشان گرفته باشند که عقیده دارند نباید چیزی از مردم پنهان ماند، من مطمئن هستم که موضوع میتواند با گذشت زمان کوتاهی بکلی محو شود، ولی شما با تحقیقی که ارائه دادید مانع محو آن شدید و سرپوشی که میرفت تا بر آن نهاده شود برداشتید و موضوع رازنده کردید، من این رانمی پسندم (منظم شده توسط اینجانب)

اکنون مطالبی که بآن ایرانیان در میان گذاشته شده باختصار و منظم شده به اینجا آورده میشود:

سیاست سرپوش گذاشتن روی نارسائی ها و نادرستی ها همان ضرب المثل <کبک و برف است> انسان خیال میکند که روی نادرستی و یا حقیقتی سرپوش گذاشته شده است ولی چنین نیست و قضیه همانند آن است که کسی زخم بدخیمی در بدن دارد و آنرا با لباس میپوشاند، آیا آن پوشاندن سبب خوب شدن زخم میگردد و یا اثرات آن زخم سبب میگردد که خود نشود و دیگران راهم آلوده سازد.

ممکن است سیاست سرپوش گذاشتن در دوران های خیلی قدیم کاربرد معمولی داشته است ولی امروزه بکلی این سیاست ورشکسته است، کما اینکه فضلا و حکما را بر قاعده سرپوش گذاشتن ارجی نیست و اعلیحضرت هم نارضایتی خودشان را از پیچ و پچ کردن و سرپوش گذاشتن بر قضایا ابراز داشته اند.

ایراد آن ایرانیان گرامی متوجه دو موضوع بهم پیوسته است یکی مسئله ادعای خروج ۶۲ میلیون دلار از کشور توسط شاهنشاه ایران و دوم حقیقت ادعای ثروت نقدی شاهنشاه در خارج.

دو مسئله مزبور با هم ارتباط مستقیم و پیوسته دارند یعنی تحقیق درباره ادعای ثروت نقدی شاهنشاه ایران نمیتواند از ادعای ۶۲ میلیون دلاری اعلیحضرت جدا باشد نتیجه اینکه یاباید ادعای جمهوری اسلامی و دیگران مبنی بر خروج غیرقانونی ارز از کشور توسط شاهنشاه را پذیرفت و یاباید در اصلت اعلام اعلیحضرت تردید کرد، والا نمیشود هم ادعای مدعیان را باطل شناخت و هم به اعلام اعلیحضرت اصلت داد.

انسان ذاتا جایز الخطاست انسان هر قدر دقت و هوشیاری بخرج دهد از اشتباه و خطا مصون نیست خاصه که خطا متوجه عدد و اسناد و امثال آنها باشد. رسیدگی قضائی در دوویاسه مرحله برای ترمیم اشتباه احتمالی است، ارجاع محاسبات به حسابدار قسم خورده از همین باب است. در همان تحقیق درباره کسانی که نسبت به ثروت نقدی شاهنشاه قاطعانه اظهار نظر کرده اند دیدیم که راه اشتباه را پیموده اند و آن تحقیق اشتباه آنها و جمهوری اسلامی را به اثبات رسانید.

چه اشکالی دارد که اعلام موضوعی که با قرآن و امارات منطبق نیست (بیانات اعلیحضرت نسبت به ۶۲ میلیون دلار) مورد رسیدگی مجدد قرار گیرد آیا این کار درست و معمول صحیح است و یاسرپوش گذاشتن روی آن و به امید زمان که آنرا محو کند؟

نمونه های بسیاری درست است که اعلیحضرت اشتباه فرموده اند، آیا ممکن نیست حتی یک در هزار در مورد بحث اشتباه کرده باشند؟ در اینصورت، اهمیت حفظ حقیقت و رفع اثر از کدری که بر آن وارد شده است، احتمال یک رادر جایگاه هزار قرار میدهد.

با احترام امیرفیض